ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 25

మహాసమాధి

శ్రీస్వామివారు తమ సమాధికి ముందు సుమారు రెండున్నర సంవత్సరములపాటు తమ పర్యటనలు మాని గొలగమూడిలోని పూరిపాకలోనివసించసాగారు. రాత్రింబవళ్ళు అంతు తెలియని భాషలో తాము చెప్పే మాటలను పెద్దగా అరుస్తూ తమ సేవకుడు గురవయ్యను తిరిగి పెద్దగా చెప్పమనేవారు. గురవయ్య అలసిపోయి అలా చెప్పకుంటే మరుక్షణమే "ఏమయ్యా పలకవు, చెప్పు" అని తొందర చేసేవారు. శ్రీస్వామివారు చెప్పే మాటలు తిరిగి చెపుతూ రాత్రింబవళ్ళు గురవయ్య ప్రక్కనుండవలసిందే. అతడు అన్నానికి పోతే మరొకరైనా చెపుతుండాలి.

మహాసమాధికి కొన్నాళ్ళ ముందు శ్రీస్వామివారు వారి దుప్పట్లు, గోచీ గుడ్డలు అన్నీ లెక్క పెట్టి గురవయ్యకు ఇచ్చి 'ఇవన్నీ జాగ్రత్తగా దాచి పెట్టయ్యా' అన్నారు. **"సత్యం, ధర్మం, సంపన్నత్వం, సాధారణత్వం, సద్గురుసేవ"** అని పదేపదే అరిచేవారు.

మహాసమాధికి ఒక సంవత్సరం ముందు నుండీ "చెప్పులయ్యా చెప్పులు" అని పదే పదే అడిగేవారు. చెక్క పలకలు వగైరా ఇస్తే "ఇవి కాదయ్యా అసలు చెప్పులు కావాలయ్యా" అన్నారు. గంధపు చెక్కతో పాదుకలు తయారు చేయించాలంటే భక్తులకు వీలుకాలేదు. ఒకరోజు రోశిరెడ్డి కుమారుడు పావుకోళ్ళు చేయించి శ్రీస్వామివారికి సమర్పించాలని తెస్తున్నాడు. శ్రీస్వామివారు ఆశ్రమంలో "చెప్పులు చెప్పులు" అని అరుస్తున్నారు. వారు తెచ్చిన పాదుకలు శ్రీస్వామివారికిస్తే వాటిని గట్టిగా కౌగిలించుకున్నట్లు గుండెలకేసి అదుముకొని చాలాసేపు ఇవ్వలేదు. ఆ పవిత్ర పాదుకలే శ్రీస్వామివారు నిర్యాణం చెందిన పూరిపాకలో నేడు ప్రతిష్ఠించబడి యున్నవి.

అలనాడు శ్రీరాముడు తన ప్రతినిధిగా తన పాదుకలను భరతునకు ప్రసాదించారు. దత్తక్షేత్రాలైన గంధర్వపురంలోను, నరసోబావాడిలోను

నృసింహసరస్వతి లాంటి మహనీయులు తమ ప్రతి రూపాలుగా తమ పాదుకలే ప్రతిష్ఠించారు. అక్కల్‌కోటస్వామి తమ శిష్యులకు తమ పాదుకలనే ప్రసాదించారు.

అట్టి మహనీయుల సాంప్రదాయమునకు చెందిన శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారు కూడా మనకు తమ దివ్యశక్తిని నిక్షిప్తము చేసి ఈ పాదుకలను తమ ప్రతిరూపంగా మనకు ప్రసాదించారు. ఆ పాదుకలను మనం తగు శ్రద్ధాభక్తులతో పూజించి వారి అనుగ్రహానికి పాత్రులగుదుముగాక!

1982లో శ్రీరామనవమి రోజు సీతారామలక్ష్మణులు వచ్చి 'నీకు టైం అయిపోయింది. శరీరం వదలి వచ్చేసేయ్' అని శ్రీస్వామివారిని పిలుస్తున్న దృశ్యం గురవయ్యకు స్పష్టంగా గోచరించింది.

శ్రీరామనవమి రోజు శ్రీస్వామివారికి ఎంతో తీవ్రంగా జబ్బు చేసింది. ఆనాడే ఆయన దేహత్యాగం చేస్తారని భక్తులనుకొన్నారు. శారీరకంగా చాలా బాధ కూడా పడ్డారు. కానీ మరురోజుకంతా ఆరోగ్యవంతులైనారు.

మహాసమాధికి రెండు నెలల ముందు శ్రీస్వామివారు ఆయాసంతో చాలా బలహీనంగా ఉండినారు. ఒకనాడు 'నేను వెళ్ళిపోతున్నాను' అని చీటీ వ్రాయించారు. స్పృహలేకుండా కొన్ని గంటల సేపు ఉండినారు. అందరూ నిజంగానే శ్రీస్వామివారు శరీరం చాలిస్తున్నారు అని ఆ సమయంలో బాధపడుతున్నారు. కొన్ని గంటల తరువాత తిరిగి లేచి కూర్చొని 'పై వాళ్ళు ఒప్పుకోలేదు. ఇంకా కొంత కాలం ఉండి రమ్మన్నారయ్యా!' అని చెప్పారు.

శ్రీస్వామివారు మహాసమాధి చెందబోయే ముందు వారం రోజుల నుండి శ్రీస్వామివారి ముఖంలో రోజుకొక కళ తగ్గుతూ వచ్చింది. గురవయ్యకు శ్రీస్వామివారిలో అదృశ్యంగా అప్పుడప్పుడు కనిపిస్తూండిన ఎనిమిది శిరస్సుల నాగేంద్రుడు మహాసమాధికి ముందు రోజు (23-8-82) శ్రీస్వామివారి నుండి నిష్క్రమించినట్లు దర్శనమైంది.

మహాసమాధికి నాలుగు రోజుల ముందు (ఆగష్టు 20, 1982) ఒక దివ్యమైన రథం వచ్చి శ్రీ స్వామివారిని ఎక్కించుకున్నారు. గురవయ్య కూడా ఎక్కబోతే 'నీవు ఇప్పుడు కాదు, దిగు' అని బలవంతంగా దింపేసి శ్రీస్వామివారిని మాత్రం రథంలో ఆకాశంలోకి తీసుకు వెళ్ళినట్లు గురవయ్యకు

స్వప్న దర్శనమైంది.

మహాసమాధికి మూడు రోజుల ముందు అప్పటికే ముందుగా నిర్మించియున్న సమాధి మందిరంలో నిత్య పూజలందుకుంటున్న శ్రీస్వామివారి చిత్రపటం, శ్రీస్వామివారి వెనుకనున్న శిరిడి సాయిబాబా పటము ప్రక్కకు కదిలి నిలుచున్నట్లుగా గురవయ్యకు దృశ్యం గోచరించింది. అప్పటికి శ్రీస్వామివారు చాలా బలహీనంగా ఉన్నారు. 'శ్రీస్వామివారు కూడా బాబాలాగా చాటై పోతున్నారు. ఇక వారి పటానికే పూజ చేసుకోవాలి గామోలు' అని అనుకున్నాడు గురవయ్య! అదే నిజమైంది. మూడు రోజుల తరువాత శ్రీస్వామివారు నిజంగానే మహాసమాధి చెందారు.

మహాసమాధికి ముందు రోజులలో శ్రీస్వామివారు 'ప్రొద్దు గ్రుంకుతుందయ్యా!' అని పదే పదే అరచేవారు. ఒకవంక తమ అవతారలీలా కాలం సమాప్తమౌతుందని, మరొకవంక భక్తుల ఆయుష్షు కూడా క్షీణిస్తూందని కనుక త్వరపడి కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోమని శ్రీస్వామివారి భావం. ఇదే విధంగా శ్రీస్వామివారి మహాసమాధి ముందు రోజులలో రోశిరెడ్డికి పొద్దుగ్రుంకుతున్నట్లు దృశ్యం గోచరించింది.

శ్రీస్వామివారి మహాసమాధికి ముందు రోజులలో పాకలోని అన్ని పటాలకు పూజచేసి శ్రీస్వామివారికి హారతివ్వడం, తరువాత అన్ని పటాలకు హారతివ్వడం బుజ్జయ్యగారి అలవాటు. ఆగష్టు 24, 1982 మధ్యాహ్నం శ్రీస్వామివారు ఒక ప్రక్కకు వత్తిగిలి పడుకొని యున్నారు. బుజ్జన్నగారు హారతిస్తుంటే చివుక్కున బుజ్జన్న వైపు తిరిగి తమ కుడిచేత్తో హారతికి అభయహస్తం చూపించి పడుకున్నారు. శ్రీస్వామివారు శరీరంతో ఉండగా వారికి భక్తులిచ్చిన చివరి హారతి ఇదే. ఆ తర్వాత ఆనాడే వారు కొద్ది సేపట్లో మహాసమాధి చెందారు. అంతకు ముందు కొన్నాళ్ళ నుండి గురవయ్యగారు చదువుతూ ఉన్న 'మాధవదాసు చరిత్ర' ఆనాడే పూర్తి అయింది. దానిలో విమానం వచ్చి మాధవదాసుగారిని ఊర్ధ్వ లోకాలకు తీసుకుపోవటం జరిగింది. ఆనాడే శ్రీస్వామివారు మహాసమాధి చెందారు.

శ్రీస్వామివారు ఆగష్టు 24, 1982 న సమాధి చెందారు. భక్తులు, సేవకులు దుఃఖసాగరంలో మునిగిపోయారు. శ్రీస్వామివారి దేహాన్ని ఐదవ

రోజు అనగా 28-8-82 తేదీన సమాధి చేయబడుతుందని, ఈలోగా భక్తులందరూ అంతిమదర్శనం చేసుకోవచ్చుని ఆంధ్రజ్యోతి, ఆంధ్రపత్రిక వగైరా దినపత్రికలలో ప్రకటించారు.

ప్రతినిత్యం జనం తండోపతండాలుగా శ్రీస్వామివారి భౌతిక కాయాన్ని దర్శించసాగారు. నిరంతరం 'హరేరామ హరేరామ రామరామ హరేహరే, హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణకృష్ణ హరేహరే' అని భక్తులంతా కన్నీటితో భజన చేయసాగారు. శ్రీస్వామివారు యోగనిష్ఠలో వున్నారని, మరలా తిరిగి మేల్కొంటారనీ తలచి భక్తులూ, సేవకులూ ఎంతో ఆశతో ఎదురు చూచారు. ఇలా మూడు రోజులు గడిచాయి. శ్రీస్వామివారి శరీరం ఎంతగానో ఉబ్బిపోయింది. మూడవరోజున శ్రీస్వామివారికి సన్నిహితంగా సేవ చేసిన గురవయ్యకు దివ్యమైన ఆవేశం కల్గి, 'శ్రీస్వామివారి దేహాన్ని ఈరోజే సమాధి చేయమంటున్నార'ని ఆ దేహాన్ని ఒక్కడే తన చేతులపైనెత్తుకొని ఆవేశంగా నూతనంగా నిర్మించబడియున్న మందిరంలోకి పరుగు తీశాడు.

శ్రీస్వామివారు సమాధి చెందినప్పుడు మూడు రోజులు దేహాన్ని అట్లాగే ఉంచినందున ఉబ్బింది. పల్లంరెడ్డి కృష్ణారెడ్డిగారు ఇది చూచి, 'శ్రీస్వామివారు మహాత్ములు గదా, మరి మామూలు మనిషి శరీరం వలె ఉబ్బిందే!' అనుకున్నాడు. శ్రీస్వామివారి దేహానికి స్నానం చేయిస్తుంటే చేయి తగిలిన చోటంతా పైతోలు లేచిపోతున్నది.

చొక్కా, బనీను తీసేసి కృష్ణారెడ్డిగారు సమాధి గుంటలోకి దిగి శ్రీస్వామివారి శరీరాన్ని అందుకున్నారు. అతడు శ్రీస్వామివారి దేహాన్ని సమాధిలో దించి బయటకు వచ్చేసరికి అతని రొమ్ము మీద అప్పుడే కారిన రక్తం అంటుకొని యుండడం చూచిన వారందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. గాయం అతని రొమ్ముది కాదు. శ్రీస్వామివారి శరీరాన్ని, గురవయ్య ఆవేశంగా తన చేతుల మీద ఎత్తుకొని ఆశ్రమంలో నుంచి సమాధి మందిరంలోకి తీసుకు వస్తుండగా శ్రీస్వామివారి భుజానికి ముల్లు గీచుకున్నది కాబోలు శ్రీస్వామివారి దేహం నుండి అది కారినదని అందరూ గుర్తించారు.

మూడు రోజుల క్రిందట సమాధి చెందిన శ్రీస్వామివారి శరీరం నుండి క్రొత్త రక్తం రావటమే ఆశ్చర్యం. అది కేవలం కృష్ణారెడ్డికి కల్గిన

సందేహానికి శ్రీస్వామివారిచ్చిన సమాధానమే.

శ్రీస్వామివారు స్వహస్తాలతో శంకుస్థాపన చేయగా వారి ఆశీస్సులతో ముందుగానే నిర్మించబడియున్న సమాధి మందిరంలో 4అ॥ పొడవు, 4అ॥ వెడల్పు, 6అ॥ల లోతుగల గుంటను త్రవ్వి, గుంట ప్రక్కలకు సిమెంటుతో నాపరాళ్ళతికించి తొట్టివలె చేసి అందులో శ్రీస్వామివారి పాన్పు అమర్చి వారిని తూర్పు ముఖంగా కూర్చోబెట్టి పట్టువస్త్రం కప్పారు. తొట్టిలోని ఖాళీని మంచి గంధపు పొడి, కర్పూరము, ఉప్పు, పూలమాలలతో శ్రీస్వామివారి కంఠము వరకు నింపారు. ఆ పైన కొద్దిగా మట్టిపోసి దానిపై అత్తరు, పన్నీరు మొదలగు సుగంధ ద్రవ్యములు పోశారు. వారి ముఖం దివ్యకాంతులతో మెరిసిపోతూ ఉండగా ఎంతో బాధతో భక్తులు ఆ తొట్టిని నాపరాళ్ళతో మూసివేశారు. నాపరాళ్ళపై శ్రీస్వామివారు వాడుకున్న దుప్పటి పరచి వారి మట్టిముంత ఉంచి ఇటుకతో భూమిపై అరుగు నిర్మించి పాలరాళ్ళతో తాపడం చేశారు.

అన్నదానము, భజన కార్యక్రమములు 40వ రోజు మండలారాధన వరకు నిరాటంకముగా జరుగుతూనే ఉన్నాయి. మండలారాధనకు సుమారు పదివేల మంది భక్తులు హాజరై శ్రీస్వామివారికి తమ నివాళులు అర్పించారు. ఆనాడు అనేక గ్రామముల నుండి హరిదాసులు, భగవద్గీత ప్రవచనకారులు, భజన బృందాల వారు, పండరి భజనవారు ఎవరికి వారు తమ కార్యక్రమములు నిర్వహించుకొన్నారు. ఈ వచ్చిన భక్తాదులందరికీ శ్రీస్వామివారి కృపవలన షడ్రసోపేతమైన అన్నసంతర్పణెలా జరిగిందో శ్రీస్వామివారికే ఎరుక. అది మొదలుకొని ప్రతి నిత్యం ఉదయం 4 గం॥లకు, మధ్యాహ్నం 11 గం॥లకు, సాయంకాలం 6:30 గం॥లకు పూజ మరియు నైవేద్యము, రాత్రి 9 గంటలకు భజన, పవళింపు హారతి నిర్విఘ్నముగా సాగుచున్నవి. శ్రీస్వామివారు వెలిగించిన అగ్నిహోత్రము నిర్యాణానంతరము కొనసాగుచున్నది. నిత్యం రెండు వేళలా అన్నదానం జరుగుచున్నది.

మహాద్భుతమైన శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి యొక్క భౌతిక జీవితం అలా అంతమైనప్పటికీ తర్వాత అధ్యాయాలలో మనం గమనించనున్న వారి దివ్యమైన లీలామయ జీవితం ఇప్పటికీ యధాపూర్వం కొనసాగుతున్నది.

అంతేగాదు, అలా సూర్యచంద్రాదులున్నంత వరకూ తమ లీల కొనసాగవలసిందేనని వారే సవాలు చేసినట్లు చెప్పారు. అలా జరగాలంటే ఆయన నిజతత్వం ఎలాంటిదై ఉండాలి? దానిని గురించి మనమెంత ఆలోచించినా అది మన ఊహ మాత్రమే గదా? మన అవగాహనా శక్తిని బట్టి మనం అంచనాలను వేస్తాం. అది నిజం కావాలనేమున్నది? అందుకే వారి మాటలలోనే వారి తత్వాన్ని గమనిద్దాం.

ఒకసారి బాలయోగిగారి ప్రసక్తి వస్తే శ్రీస్వామివారిలా అన్నారు. 'ఆయన తన పని తాను చూచుకొని పొయ్యేవాడే గదయ్యా! ఆయనకు లోకుల సంగతి పట్టదే! మనమో! అందరి లెక్కలు సరిచెయ్యాల గదా!' కనుకనే సమాధికి రెండు సంవత్సరాల ముందు వరకూ నిరంతరం వివిధ గ్రామాలలో పర్యటిస్తూ భక్తుల లౌకిక, పారలౌకిక అవసరాలను తీరుస్తూండేవారు. శ్రీస్వామివారు ఆ ప్రయాణాలలో ఎంత శారీరక బాధ భరించేవారో తలచుకుంటేనే శరీరం గగుర్పాటు చెందుతుంది. అంతటి జీవకారుణ్యంతో అందరి బాధలు తీరుస్తూ ఉండబట్టి, నేటికీ వారి ఆశ్రమంలో ఎందరు అతిథులు వచ్చినా లేదనకుండా అన్నదానం జరుగుతుందంటే భక్తులకు శ్రీస్వామివారిపై గల ప్రేమయెంతో అర్థం కాగలదు. ప్రజలకు ఆయన తమ అమూల్యమైన తపోమహిమతో ఎన్నిరీతుల మేలు చేశారో వివరించలేము. వర్షాభావం వల్ల బాధపడుతుంటే కరువు కాటకమైన కాలంలో ఎన్నిమార్లు శ్రీస్వామివారు వర్షం కురిపించారో చెప్పలేము!

శ్రీస్వామివారు ఒకసారి తమ గూర్చి తామే ఇలా చెప్పారు. **'రావణుని చంపింది దశరథ పుత్రుడైన రాముడు కాదు నేనే! అతడు మూడు దెబ్బలకు** 115
పడిపోయాడు. ప్రహ్లాదుని పాత్ర గట్టిందీ నేనే. అందరినీ మింగిందీ నేనే' అంటే వారందరి రూపాలలో ఆయా లోక కళ్యాణ కార్యాలను ఎల్లప్పుడూ చేస్తున్న పరమాత్మ తత్వమే తామని శ్రీస్వామివారి భావము. ఈ భావంతోనే శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస 'ఎవడు రాముడో, ఎవడు కృష్ణుడో అతడే ఈ రామకృష్ణుడు' అని వివేకానందునితో చెప్పారు. సకల సాధు సత్పురుషులు, దేవతలు తామేనని శ్రీసాయి తమ భక్తులకు అనుభవ పూర్వకంగా నిరూపించడంలోని భావం కూడా ఇదే. దశరథ కుమారుడైన రాముడు, ఆయనలో దివ్యావతారతత్వమే లేకుంటే, సామాన్యుడే అయ్యేవాడు. అప్పుడు

రావణ సంహారము కాజాలదు. కనుక రావణుని చంపింది రామునిలోని పరమాత్మ తత్వమే. అదే తామని శ్రీస్వామివారు పై మాటలలో చెప్పారన్నమాట.

మరొకసారి శ్రీస్వామివారిలా అన్నారు.

'అన్ని జీవులలో వెంకయ్య ఉన్నాడు అని వ్రాసుకో' అని చెప్పి చీటీ మీద లిఖిత పూర్వకంగా వ్రాయించారు.

శ్రీస్వామివారు మహాసమాధి చెందినప్పుడు తాను శ్రీస్వామివారిని దర్శించలేక పోయానని మాలెపాటి చెంచమ్మ దుఃఖించింది. నాటి రాత్రి శ్రీస్వామివారు స్వప్నదర్శనమిచ్చి 'నేనెక్కడికీ పోలేదు. ఇక్కడే ఉన్నాను. సాధించాలంటే చాలా టైం పడుతుంది' అన్నారు.

శ్రీస్వామివారు మహాసమాధి చెందిన నాటి రాత్రి శ్రీరామయ్య నాగుల వెల్లటూరులో తన పాకలో శ్రీస్వామివారి పటానికి పూజ చేస్తున్నాడు. శ్రీస్వామివారు పెద్ద వెలుగుతో గాలిలో వచ్చి తన పాకచుట్టూ తిరిగినట్లు దర్శనమైంది. తెల్లవారి శ్రీస్వామివారు మహాసమాధి చెందినట్లు మనిషి వచ్చి చెప్పారు.

'వెయ్యి గొట్టెలలో మన గొట్టె ఎక్కడున్నా నేరుగా కాలు పట్టి లాక్కురావచ్చు గదయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు.

అంటే శ్రీ సాయివలె శ్రీస్వామివారు గూడ తమ భక్తులెక్కడున్నా
116 **వారిని తమ చెంతకు చేర్చుకోగలమని అభయమిస్తున్నారు.**

శ్రీస్వామివారు వేలూరు రామానాయుడుతో అన్నారు 'అయ్యా!
117 **నేను అందరిలాగా పిచ్చమ్మ, పెంచలనాయుడికి కలిగాననుకొంటున్నావా?' అని. జన్మించినపుడే తాము జనన మరణ రహితులైన ఆత్మయన్న జ్ఞానం వారికున్నట్లు ఈ విషయము తెలియజేస్తున్నది.**

చలమానాయుడు శ్రీస్వామివారితో అన్నాడు 'స్వామీ! రాముడు, కృష్ణుడు మొదలగు వారికి కూడా గురువున్నారు. మరి మీకు గురువు లేడు పాడూ లేడు, ఏంది స్వామీ?'

శ్రీస్వామివారు 'చలమానాయుడా! పిచ్చా ఏమి నీకు? ఇది పదోచూపు, నీవెరుగవులే, నీవు ఏమన్నా కోరుకో! వాటంతటవే వస్తాయి. నాకు

గురువెందుకయ్యా, నానెత్తిన మరలా?' అన్నారు.

ఆనాటి రాత్రి చలమానాయుడి భార్యకు శ్రీస్వామివారు ఒక దివ్యదర్శనం ప్రసాదించారు. బంగారు శరీరం, బంగారు నగలు ధరించి ఒక స్త్రీ, శ్రీస్వామివారిని మరొక మామూలు చర్మం గల స్త్రీకి చూపుతూ, 'వెంకయ్య స్వామి అంటే ఈయనే' అని చెబుతోంది. ఈ దృశ్యం చూచి చలమానాయుడి భార్య నిద్రలోనే 'ఈమె వచ్చింది. దణ్ణం పెట్టండి' అని రెండు మార్లు అరిచింది. ఏమిటని ఆమెను నిద్రలేపి అడిగితే పై విషయం చెప్పింది. నాయుడు పశ్చాత్తాపపడి శ్రీస్వామివారికి భజన చేయండి అని అందరిని ఉత్సాహపరచారు. పైన శ్రీస్వామివారు **'గురువెందుకయ్యా, నా నెత్తిమీద?' అన్నారని గమనించాము. దీని అర్థం తమకు మొదట గురువు** 118
లేరని కాదు. ప్రస్తుతం వారున్న అద్వైతస్థితిలో మరలా తమకొక గురువంటూ అవసరం లేదని మాత్రమే. కారణం ఒకప్పుడు పెంచలకోనలో ఎవరో ఋషీశ్వరుడు శ్రీస్వామివారి నాల్కమీద ఏమో వ్రాశారట గదాయని అడిగిన భక్తునితో 'మైసూరు మహారాజా దోవనపోతుంటే చూచామనుకో, మనకేమొస్తుంది? మనం చేసుకున్నదే గదయ్యా మనకు' అని అన్నారు. **అంటే ఆధ్యాత్మికంగా ఒక గొప్ప మహనీయుడు తమకు తారసిల్లారని వారు మౌనంగా అంగీకరించినట్లే అయింది. కాకుంటే పూర్వపుణ్యము,** 119
ఉత్తమమైన పూర్వజన్మ సంస్కారమూ ఉంటేనేగానీ అటువంటి మహారాజుల కుటుంబములో ఒకడు జన్మించలేనట్లు ఈ జన్మలో సద్గురు అనుగ్రహాన్ని పొందజాలడని మాత్రమే వారి హెచ్చరిక.

'భగవద్గీత అంతా 64 చూపులకు ఇవతల వాళ్ళకే ఉపయోగం. అంతకు పైచూపువారికి భగవద్గీత చాలదు' అన్నారు.

'ఒకప్పుడు పెంచలకోన అడవులలో 3 రోజులు రాత్రింబవళ్ళు గడిపేవాడిని. లోకం తెలిసేది కాదు, అన్నం, నీళ్ళ సంగతి తెలియదు. లోకం తెలిసినపుడు గోనుపల్లెకు వచ్చి ఎవరినైనా అడిగి పెట్టించుకు తినేవాడిని'.

'19, 20 సంవత్సరాల వయస్సులో పాము నా కాలిపై కాటేసి పడగ విప్పి నిలిచింది. ముల్లుగర్రతో కొట్టబోయాను. కానీ అది కరిచేసింది కదా కొట్టి మాత్రం లాభమేమిటని ఇంటికి పోయాను. కానీ విషం ఎక్కలేదు.

మామూలుగా భోంచేసి నిద్రపోయాను' అని స్వయంగా తమ సేవకులకు చెప్పారు.

'వీళ్ళంతా ఋషులు, చూడు ఎంతమంది ఎట్లా తిరుగుతున్నారో చూడండి' అంటారు, మనకేమీ కనిపించదు.

వచ్చిన భక్తులకు శ్రీస్వామివారు చీటీల మీద తాము చెప్పిన సందేశాన్ని భక్తుల చేత వ్రాయించి ఆశీర్వదించి ప్రసాదిస్తుండేవారు. ఉదాహరణకు వారు వ్రాయించిన చీట్లు ఇలా ఉండేవి.

కోట్లు, పడగలు, మణుగులు, రాశులు అని వ్రాయిస్తుంటే 'మీ భాష అర్థం కావడం లేదు స్వామీ' అంటే శ్రీస్వామివారు 'పదహారు భాషలకు పై భాష దేవనాగర భాష. ఇది కలియుగ దేవుళ్ళకే అలివి కాలేదు. మీకేమి అర్థమవుతుంది. ఇది పైలోకం లెక్క' అన్నారు. కొందరికి 'పదవ చూపు మనిషి, పదవచూపులో వ్రాసినది' అని చెప్పేవారు. అర్థమేమిటని అడిగితే 'అది దేవచూపు. సముద్రాల మీద ఆ చూపుకు అడ్డేలేదు' అన్నారు. మరొకప్పుడు 'కలియుగ దేవుళ్ళ చూపు ఆరులక్షల చూపు. మేము కూడా ఆరు లక్షల చూపు వరకు పనిచేయగలము' అని, శ్రీ ముమ్మిడివరం బాలయోగి భక్తుడు వస్తే 'బాలయోగి 4 లక్షల చూపులో ఉన్నాడ'ని అన్నారు.

ఇలాగే తలుపూరు చెర్లోపల్లెలో శ్రీస్వామివారు యుండగా నెల్లూరు నుండి వచ్చిన రెడ్డిగారికి ఇటువంటి పరిభాషతో నిండిన చీటీని వ్రాయించి ఇచ్చారు. అప్పుడతడు దాని అంతరార్థమేమిటో మాకు తెలిసే మాటలలో విప్పి చెప్పండి అని కోరాడు. అది దేవభాష అనీ, దానిని విప్పి చెప్పరాదనీ శ్రీస్వామివారు చెప్పినా అతడు తన పట్టు విడువలేదు. 'స్వామీ! మీరు దానిని విప్పి చెప్పినట్లయితే మీరు కోరిన దక్షిణ సమర్పిస్తాను' అన్నాడు. అప్పుడు శ్రీస్వామివారు 'అయితే నాలుగు లక్షలు కట్టు చెపుతాను' అన్నారు. అతడదేపోత (తిరిగి మాట్లాడకుండా) పోయాడు. ఇలానే ఇంకెందరో భక్తులు శ్రీస్వామివారి నడిగారు. ఆయన 'ఇది దేవ భాషయ్యా, దీని కర్థం చెప్పాలంటే మళ్ళీ ఇంకొకడు దిగిరావాలి' అని అన్నారు. అట్టిది శ్రీస్వామివారి యొక్క నిజతత్వం.

ఆనాటి జమీందారులలో ఒకరైన వెంకట్రామరాజు యజ్ఞం చేయతలపెట్టి మాధవదాసువలె నాలుకలేని గంటలు మ్రోగించ సమర్థుడైన

మహాత్ముల కొరకు అన్వేషిస్తూ, శ్రీస్వామివారిని గూర్చి విని వారిని తీసుకురమ్మని మనిషిని పంపారట. వెంకట్రామరాజు గారి జన్మ వృత్తాంతము, జనన తేదీ వగైరా శ్రీస్వామివారు వ్రాయించి ఒక చీటీని ఆ వచ్చిన మనిషి ద్వారా పంపారు. అది చూచి ఈయన జనన తేదీ ఖచ్చితంగా చెప్పినందుకు శ్రీస్వామివారియందు భక్తి కుదిరి భార్యాభర్తలు శ్రీస్వామివారిని ఆహ్వానించడానికి వచ్చారు. ఆ సమయంలో శ్రీస్వామివారు బురదలో దిగి తలంతా బురద పూసుకొని పిచ్చివానివలె ఉన్నారట. రాజు దంపతులు ఆ బురదలో దిగి శ్రీస్వామివారికి నమస్కరించి తమ యజ్ఞమునకు రమ్మని అర్థించారు. తరువాత శ్రీస్వామివారు ఆ యజ్ఞానికి వెళ్ళి నాలుకలేని గంటలు మ్రోగించారు.